

Rotterdam nog niet gerealiseerd). Niettemin werden haar bestuurskwaliteiten erkend en gewaardeerd zeker in de commissies waarin zij zitting had; een van haar het meest aan het hart liggende was de Commissie Kunstzaken.

Zij werd ook door leden van B en W, met name door burgemeester Van Walsum en wethouder mevrouw Zeelenberg persoonlijk geraadpleegd en toen een plaats in de Eerste Kamer vacant kwam, werd zij aangewezen en heeft zij zitting daarin gehad van 1963 tot 1970. Het was een functie, waar zij met haar eigenschappen goed op haar plaats was, waar zij pleitte voor een brede bestuursvisie en waar zij ook weer tot vertrouwde raadgeefster van velen werd. Maar ook voor haar betrokkenheid bij het landsbestuur geldt dat zij toch nog te vroeg geboren was en van een rechtstreekse bestuurlijke verantwoordelijkheid is het ook daar niet gekomen, hoe geschikt zij daarvoor ook geweest zou zijn. Niemand kan derhalve de vraag beantwoorden hoe het volksgezondheids-beleid er momenteel zou hebben uitgezien als een apotheker mét een sociale praktijk én ervaring daaraan gestalte had mogen geven.

Het is op zich een boeiend gegeven te zien hoe de apotheek haar leven en haar inzet heeft bepaald. Het mag gezegd worden dat zij daarin heel veel steun en vergaande medewerking gekregen heeft van haar twee zusters - beiden apothekers-assistenten, om zoveel buitenshuis te kunnen doen.

Vrij spoedig nadat zij de verantwoordelijkheid voor de Delfshavense apotheek had overgenomen was zij ook deel gaan uitmaken van de St. Brigitta Vereniging, die materiële steun verleende aan 'behoefte zieken en kraamvrouwen', zoals de statuten het toen nog uitdrukten; in de praktijk was dit het fonds Vuylsteke en de 'intake' verliep via de apotheek; maar het heeft honderden zonder onderscheid van religie of van gehuwde of ongehuwde staat (en dat in die tijd) geholpen en voor ellende en uitstoting behoed.

Tot haar overlijden toe is Lucie Vuylsteke voorzitter van dit fonds gebleven.

Zeer terecht is bij het overlijden van mevrouw Vuylsteke haar grote betekenis voor het herstel en de revitalisering van de historische kern van Delfshaven van alle kanten gememoreerd, een waardering, die ook reeds enkele jaren eerder eindelijk tot uitdrukking was gebracht op een plaquette in het vroegere Raadhuis van Delfs-